Vasile Alecsandri
Hore

Hore

Vasile Alecsandri

Editura Bestseller

bestseller

Ccarte electronică publicată cu sprijinul Ministerului Afacerilor Externe – Departamentul Politici pentru Relația cu Românii de Pretutindeni.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
DEPARTAMENTUL POLITICI PENTRU RELAȚIA CU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Ileana

„Hai, Ileană, la poiană,
Ileană, Ileană!
Să săpăm o buruiană,
Ileană, Ileană!
Buruiana macului,
Ileană, Ileană!
Ca s-o dăm bărbatului
Ileană, Ileană!
Să tot doarmă, doarmă dus
Pân' ce soarele-a fi sus
Și să doarmă somnoros
Pân' ce soarele a fi jos,
Ileană, Ileană!"
. . . . . .
„Cum n-aș merge-n poieniță,
Bădiță, bădiță!
Dar nu pot după vroință,
Bădiță, bădiță!
Că bărbatul rău mă teme,
Nici de-un pas el nu-mi dă vreme.
Mai stai, stai pân' s-a culca
Și cocoșul a cânta,
De la sânu-i c-oi scăpa,
Buruiana c-om săpa
Și-i vom pune-o-n locul meu
Ca să doarmă somnul greu,
Bădiță, bădiță!"

Tița

Merge Tița la fântână,
Tița, mândra Tița!
Cu cofița într-o mână,
Tița, mândra Tița!
Și tot merge ea cântând,
Floricele culegând,
Floricele lepădând;
Când voinicii le-or culege,
De ei dorul să se lege.
Când vor da să le miroase,
Să le intre doru-n oase!
Tițo, Tițo, copiliță
Cu sân alb de porumbiță,
Nu da foc inimilor,
Dă pace voinicilor,
Că tu-i da peste-un păcat
Cu marghiolul cel din sat![1]
Tița râde și nu crede,
Dar marghiolul se repede
Ș-o urmează cât colea...
Tițo, Tițo, nu mai plânge,
El în brațe mai te strânge
Cu tot dorul satului,
Cu focul bărbatului!

Moș bătrân

Na păcatul! ce văzui
Pe colnic, lângă Vaslui?
Fată mare, moș bătrân
Cerând fetei măr din sân!
„Fugi la naiba, ghiuj bătrân,
Nu-ți dau nici un măr din sân.
Chiar degeaba ți l-aș da,
Ca nu ai cu ce-l mușca,
Nici ești copil mititel
Ca să mi te joci cu el".
„Tu n-ai minte, fata mea!
Ochii vad, inima vrea.
Copilu-i copilăros,
El arunca mărul jos
Și nici știe-a-l dezmierda,
Nici cu el a se juca"!

Frunză verde de alună

Frunză verde de alună;
Decât c-un tată ș-o mumă,
Mai bine cu-o mândră bună.
Ea de vede că ți-e rău,
Îți face leacuri mereu
Și le-aduce-n gura ei
De-o săruți pe când le bei.
Iar de vede că ți-e bine,
Te strânge-n brațe la sine
De-ți râde inima-n tine!

Frunză verde de piperi

„Frunză verde de piperi,
Haide, puică,-n deal la peri
Să te-ntreb ce-ai făcut ieri?"
„Am dat apă de neferi;
Am dat apă de spălat,
Buze dulci de sărutat".
„Și la mine n-ai gândit?
De păcat nu te-ai ferit?"
„Decât sfântă c-un mișel,
Mai bine c-un voinicel.

Frunză verde de căpșune

„Frunză verde de căpșune,
Zi mă-tei să te cunune,
Că de mine ești lăsată,
Cu foc mare blestemată!"
„Însoară-te dumneata,
Să văd: pe cine-i lua?
De-i lua una ca mine,
Dumnezeu s-o ție bine;
De-i lua o slușioară,
Deie Dumnezeu să moară
Să-i mănânc din colivioară[1]
De-i lua una frumoasă,
Dumnezeu s-o facă groasă
Să nu-ți poată intra în casă!"

Ungureanul

Ungurean cu suman scurt,
Moghior, moghiorlan!
Nu ședea-n Moldova mult,
Moghior, moghiorlan!
Și te du în țara ta
De-ți mănâncă slănina,
Și-ți fă casă pe gunoi
Ș-o freacă cu usturoi,
Ca s-o aperi de strigoi[1]
Fugi departe peste deal,
Peste deal, peste Ardeal;
Că de când ești pe la noi
S-a scumpit brânza de oi,
Și de când tu te-ai ivit
Toate oile-au stârpit.

Puișorul

Frunză verde de bujor,
Am avut un puișor.
Pui, pui, pui, pui, pui, pui,
Vină-n cușcă să te pui.
Puișorul a zburat
Și cu lacrimi m-a lăsat.
Pui, pui, pui, pui, pui, pui,
Cum aș face ca să-l prind,
Inimioara să-i aprind?
Pui, pui, pui, pui, pui, pui,
De aș prinde puișorul,
Pe loc i-aș frânge piciorul,
Pui, pui, pui, pui, pui, pui,
Și i-aș face cuib în sân,
Să nu-mi mai fie hain.
Pui, pui, pui, pui, pui, pui,
Vin' la sânu-mi să te pui!

Rândunica

Rândunea cu albă creastă,
Nu mai bate la fereastră,
Că nu-s fată, ci-s nevastă.
Când eram la mama fată,
Orice vream făceam îndată,
Iar dacă m-am măritat
Bărbățelul m-a mustrat.
Cui e voia sa iubească
Vie-n poartă să-mi grăiască;
Nu trimită pe altul,
Că altul umple satul.
Vie singur furișat
Și-i dau dulce sărutat,
Și-i dau guriță tăcută,
Să facem dragoste mută.

Ilenuța de la Piatră

Ilenuțo de la Piatră
Cu percica retezată,
Ce-ai fermecat lumea toată,
Vin' să te sărut o dată,
Să mă farmeci și pe mine
Ca să mă iubesc cu tine.
De ți-e bărbatul urât,
Ia țărnă de la mormânt
Și-i presară-n așternut
Să se scoale surd și mut.
Și-i dă-n mână o vărguță
Să se apere de mâță.
Sărmanul bărbatul prost!
Bun odor la casă-a fost!
Orice vede el nu crede,
Orice crede el nu vede!

Hora țigănească

Arde-mă și frige-mă,
Pe-un cărbune pune-mă!
De mă-i pune pe-un cărbune,
Ibovnicul nu ți-oi spune.
De mă-i pune-ntr-o frigare,
Ibovnicul vină n-are!
De mă-i bate cu-o vărguță
Peste ochi și peste țâță,
Tot m-oi duce la portiță
Să dau altuia guriță.
De mă-i bate cu gardul,
Tot m-oi iubi cu altul!
Așa-mi cere sufletul,
Așa-mi este umbletul.
Via-n vară înflorește,
Iar în toamnă, cum rodește,
Vine graur de-o ciupește.
Eu de ieri am înflorit;
Sânu-mi încă n-a rodit
Și îl arde-un foc cumplit.

Barbu

„Ce cați, Barbule, la noi?
Nu sunt fete pe la voi?"
„Ba sunt, da-s cam mititele,
Nu mă pot iubi cu ele.
La voi sunt mai năltișoare,
Și de chip mai bălăioare,
Mi le-a făcut Dumnezeu
Tocmai după placul meu!"
„Barbule de la munteni,
De-ai veni la moldoveni,
Potoale-ți dorințele
Și nu-ți pierde mințile".
„Mi-oi semăna numele
Prin toate cărările
Să răsaie flori de dor
Cu miros pătrunzător.
Să le poarte fetele,
Fetele, nevestele,
Să le meargă vestele!"

Baba și fata

Sub răchita rămurată
Șade-o babă supărată
Și-mprejur iarba-i uscată!
Ce-a fost verde a veștezit,
Ce-a fost dulce a amărât,
Ce-a fost vesel s-a mâhnit!
Pe sub lunca înverzită
Trece-o fată înflorită
Și de fluturi urmărită.
Ce-a fost veșted înverzește,
Ce-i amar se îndulcește,
Ce-i mâhnit se-nveselește.

Lelițele

Dragă mi-e lelița-naltă
Și la mers cam legănată.
Dragă mi-e lelița-n joc
Când se leagănă cu foc,
Unde-și pune piciorul,
Se aprinde mohorul.
Unde-aruncă-un ochișor,
Arde sufletul de dor!
Dragă mi-e lelița mică
Și de trup cam gingășică,
Că se suie pe opincă
Și dă gură subțirică;
Câte fete cu mărgele,
Toate-s drăguțele mele.
Câte fete cu bondiță,
Poartă miere pe guriță.
Câte fete răsărite,
Toate-mi par flori înflorite.
Cum aș face, cum aș drege,
Că pe toate le-aș culege,
Să-mi fac traiul și să mor
Legănat pe sânul lor!

Baba și moșneagul

„Fost-ai, leleo, când ai fost
Ș-ai rămas un lucru prost".
„Fost-ai, badeo, om voinic
Ș-ai rămas om de nimic".
„Avuși, leleo, floricele
Ș-acum ai zbârceli pe piele".
„Avuși, badeo, ochii dârji
Ș-acum ești cu trupu-n cârji".
„Fost-ai, leleo, cu lipici
Ș-ai rămas cu fugi de-aici".
„Fost-ai, badeo, om vioi
Ș-ai ajuns chiar un strigoi".

Fugi încolo

Fugi încolo, vină-ncoace;
Șezi binișor, nu-mi da pace.
Lasă-mi mâna, nu mi-o frânge,
Ia-mă-n brațe de mă strânge.
Vrei o floare, nu-ți dau floare,
Na-ți guriță-ndulcitoare.
Vrei ce vrei, eu vreu, nu vreu
Și-ți dau tot sufletul meu!

Floarea din pârleaz

Leleo roșie la obraz,
Leliț̦o, leliț̦o fa,
Floricică din pârleaz,
Leliț̦o, leliț̦o fa,
Ce folos că ești frumoasă
Și la cap căpăț̦ânoasă.
Ești dragă flăcăilor
Ca buha găinilor.
Mândră ești și sprâncenată,
Dar la buze cam umflată.
Ești ca floarea cea de nalbă,
Dar împletiși coada albă.
Strânge-ț̦i, leleo, buzele,
Că le pișcă mușțele.
Strânge-ț̦i lipitorele,
Că se văd fasolele.

Busuiocul

„-Busuioace, busuioace,
N-ai mai crește, nici te-ai coace!"
„-Dar de ce să nu mă coc
Că mă port fetele-n joc".
„-Trandafire, n-ai mai fi,
Nici în cale-ai înflori!"
„-Dar de ce să nu mai fiu
Că mă poartă lelea viu?".
„-Tu ești viu, dar eu sunt mort,
Și de-abie-n lume mă port".
„-Mergi în horă, saltă-n joc,
S-ai parte de busuioc.
-Vin la horă ici în șir,
-S-ai parte de trandafir".

Ian sui, leleo...

„Ian sui, leleo,-n cel măr dulce
Sa vezi badea cum se duce
Cu chica nepieptănată,
Cu năframa nespălată,
Cu fața nesărutată".
„Vin', bădiță, înapoi,
Mai vin', dragă, pe la noi,
Chica pieptăna-ți-oi,
Năframa spăla-ți-oi,
Fața săruta-ți-oi".

Femeia temută

„Frunză verde de agude,
Strig la puica, nu m-aude;
Și de-aude ea s-ascunde,
Ea s-ascunde, nu-mi răspunde".
„Ba te-aud, bădiță,-aud,
Dar n-am gură să-ți răspund,
Că-i dușmanul lângă mine
Cu două pistoale pline,
Când de când să deie-n mine.
Unu-n mine, unu-n tine;
Să deie-n noi amândoi,
În noi, săracii de noi!
C-așa ne-a slujit norocul
Să-mpărțim amândoi focul".

Sultana

Frunză verde cardama,
Sultănico, fa.
Ori tu mi-ai făcut ceva,
Sultănico, fa,
De nu te mai pot uita?
Când mă uit la casa ta,
Mi se rupe inima.
Alunica-ți de la gât
M-a aprins, m-a omorât.
Alunica-ți de pe brațe
O să mă scoată din viață.
Lelițo cu alunei,
Nu căta la doi, la trei
Și cată la ochii mei,
Că-s albaștri ca și-ai tăi.
Hai, leliță, la prisacă,
Timpul dulce să ne treacă,
Să mâncăm miere de roi,
Să ne iubim amândoi;
Să bem apă dintr-un loc
Și să ne iubim cu foc!

Lelița de la munteni

Leliț̦o de la munteni,
Leliț̦o, leliță fa,
Vin' colea la moldoveni,
Leliț̦o, leliță fa,
Să ne prindem soț̦iori,
Să-nflorim ca doi bujori.
Hai în horă de-i juca
Că eu sufletul ț̦i-oi da;
Tu eș̦ti mândră la privit,
Eu voinic, bun de iubit.
Piară dracul dintre noi,
Să fim una amândoi,
Tot un trup ș̦-un sufleț̦el,
Ca un deget ș̦-un inel!

Șapte fete

Pe mine ce m-a mâncat?
Șapte fete dintr-un sat
Ș-o nevastă cu bărbat;
Iar nevasta dracului
Mă spuse bărbatului,
Mă făcu râs satului;
Și fetele m-au lăsat,
Că toate s-au măritat
La inimă m-au secat!
Una-i Vișa, una-i Mușa,
A treia e Brânduța,
A patra-i Angheluța.
A cincea-i Catinca,
A șasea e Voica,
A șaptea Ilinca.
Toate-au fost mândrele mele;
Și cât m-am iubit cu ele
Le-am dat salbe și inele;
Dar cea puică de nevastă
Da cu spuză pe fereastră,
Da cu spuză să mă ardă
Când treceam ca să mă vadă.
Ce-a fost verde s-a uscat,
Ce-a-nflorit s-a scuturat,
Ce-am iubit eu n-am uitat!

Stăncuța

La bordei cu crucea naltă,
La Stăncuța sprâncenată
Joacă hora încheiată,
Curge lumea fermecată.
Vinu-i bun, ocaua mare,
Beau voinicii pe secare,
Nu se-ndură să se ducă,
Noaptea la dânsa-i apucă.
Cine trece, se oprește,
Cât o vede, nebunește,
Bea vin, punga-și cheltuiește
Și zău că nu se căiește.
Cine vine-n patru boi
Se-ntoarnă numai cu doi;
Cine vine de călare,
Pleacă cu șaua-n spinare,
Iar pe jos oricine vine
Își bea tot de lângă sine
Și se duce gol cu bine.

Mărioara

„Mărioară dintre bălți
Cu dragostea-n patru parți,
Na de la mine doi zloți
Și nu te iubi cu toți".
„Rămâi tu cu banii tăi,
Eu cu prietenii mei.
Banii știu să-i cheltuiesc,
Dar pe bani nu mă iubesc".

Domnica

Astăzi bură, mâine bură,
Leliță, leliță,
La Domnica-n bătătură,
Leliță, leliță,
Ca să crească de-o răsură
S-o puie la legătură;
Să se primenească-n ie
Și-n rochiță lilichie
Să placă altor și mie.
Să puie la gât mărgele
Și la degete inele,
Păftăluțe și cordele
Numa-n flori și fluturele
Ș-apoi să s-arunce-n joc
Ca un trandafir de foc.

Nevasta care iubește

Nevasta care iubește
Spală noaptea și cârpește
Și ziua se primenește
Of, of, of și hop, hop, hop,
Of, ce foc și ce potop!
La horă dacă se prinde
Inima ei se aprinde,
Și dansul mereu întinde.
Of, of, of, și hop, hop, hop,
Of, ce foc și ce potop!
Sare, pasurile-ndeasă.
Plâng copiii, ei nu-i pasă
Nici de casă, nici de masă.
Of, of, of, și hop, hop, hop,
Of, ce foc și ce potop!
Iar bărbatul ei, săracul,
Cară la moară cu sacul,
Pe-amândoi lua-i-ar dracul!
Of, of, of, și hop, hop, hop,
Of, ce foc și ce potop!

Omule, boule

Au nu vezi unde mă duc,
Omule, boule?
C-un condur și c-un papuc,
Omule, boule,
Cu papucul târșâind,
Cu condurul tropăind.
Că de când m-am măritat
Și te-am luat de bărbat,
Nu te-ai mai trezit din prost
Și de necaz mi-ai tot fost.
Te-am mânat să ari la plug
Cu cei patru boi la jug.
Plugu-mi lăsași la nevoi
Și-mi pierduși sărmanii boi!
Apoi încă te-am mânat
Și cu pușca la vânat.
Pușca-n două mi-o frânseși
Și nimic nu aduseși.
Și-am dat cofa să te duci
La puț, apă să-mi aduci.
Căzuși, cofa mi-o spărseși,
Nici doagele n-aduseși.
Te-am mânat apoi pe loc
Cu hârbul să-mi aduci foc;
Hârbul mi l-ai bucățit,
Sprâncenele ți-ai pârlit.
Te mânai să-mi tai un lemn
Până când să cer un semn;
Toporul l-ai năpustit,
Sub lemne ai adormit!

Aolea! Ce fuse asta?

Aoleo! ce fuse asta?
Lupii mi-au mâncat nevasta,
Când suiam amândoi coasta.
Trecui balta,
Luai alta.
Aoleo! ce bătăioasă!
Umblă tot năbădăioasă;
Nici cu asta nu fac casă.
Nici cu dânsa
Nu fac strânsa.
Când îmi umblă-n bătătură,
Chiar rusalii parc-o fură...
Și când dă câte o gură
Vaca fuge,
Boul muge.
Ho, balțato! na, boiastră!
Stați că nu e boala voastră,
Ci e chiar nevasta noastră.
Mi-e pereche,
Nu vi-i streche!

Nevasta harnică

Iaca mândra de pe vale!
Cu rochița în paftale
Cum mă-ntâmpină în cale.
Of, of, of și aoleu,
Arde sufletelul meu!
Ea aleargă-n fuga mare,
Seceră orz de prânzare,
Și-l usucă-ntr-o căldare.
Of, of, of și aoleu,
Arde sufletelul meu!
Până un copil să sugă,
Se azvârle ca vârlugă
Și râșnește tot în fugă.
Of, of, of și aoleu,
Arde sufletelul meu!
Într-o clipă ea frământă,
Se roșește, se-nfierbântă
Și de bucurie cântă.
Of, of, of și aoleu,
Arde sufletelul meu!

Nevasta bătută

Aoleu! mă-mă doare spata,
Că m-a bătut cu lopa-pata.
Sufletelul cât colea.
Aoleu! mă-mă doare gâtul,
Că m-a bătut rău urâtul.
Sufletelul cât colea.
Aoleu! mă-mă doare mâna,
Că m-a bătut cu pră-prăjina.
Sufletelul cât colea.
Aoleu! mi-a-mi-a frânt piciorul,
Că m-a bătut cu to-toporul.
Sufletelul cât colea.
Aoleu! mă-mă doare șoldul,
C-a dat în mine cu-cu boldul,
Sufletelul cât colea.
Aoleu! mă-mă doare cotul,
C-a dat cu lemnul ne-netotul.
Sufletelul cât colea.
Aoleu! mă-mă doare capul
Că m-a lovit cu pro-proțapul.

Răzbunarea nevestei

Ici e țărână cu glod
Hop o dată, sus.
Ici e bărbatul nerod,
Hop o dată, sus.
Ici e tocmai unde joc
Ca să mă alin de foc.
Ici doarme cu mâini la piept
Ș-o să joc să mi-l deștept.
Dar decât l-oi deștepta
Oi juca ș-oi tot cânta.
Dormi tu, bărbățelul meu,
Ierte-mi-te-ar Dumnezeu!
Dormi, dormire-ai somnul lung,
Că multe-am tras și-mi ajung!

Decât ruda și vecinul

Decât ruda și vecinul,
Lelițo, leliță,
Mult mai bine cu străinul,
Lelițo, leliță.
Ruda că te necăjește
Și vecinul te vorbește.
Iar străinul te ajută
Și face dragoste mută.
Decât un tată ș-o mumă,
Să te certe pentru-o glumă,
Mai bine c-un bărbățel,
Dacă-i blând și tinerel,
Că-ți spune două, trei glume
Cum îți e mai drag pe lume
Și-ți așează-o pernioară
Pe prispă serile-afară.
Decât un bărbat urât,
Mai bine-un străin iubit,
Cât șezi cu el împreună
Nu te-nduri de vorbă bună.
Fie noaptea cât de mare,
Că tot mică ți se pare.
Trece-n grab', ca o nălucă,
Ziua-n brațe-i te apucă!

Dorule, odorule

Către mine te jurai,
Dorule, odorule!
Că pe nimeni nu mai ai,
Dorule, odorule!
M-ai făcut de te crezui,
Dar cu altul te văzui;
Ș-acela mi-e frate bun,
Nu-mi vine să mă răzbun.
Poți să-mi fii de-acum cumnată,
Că de mine ești lăsată,
Cu foc mare blestemată
Și de mine-n veci uitată!

Este bine, nu e bine

Este bine, nu e bine
Să iubești de lângă tine,
Că te vede orișicine
Și te face de rușine;
Ci să iubești mai departe;
Dusele nu sunt deșarte;
Orișicând doru-ți abate,
Te repezi ca la un frate.
Bărbatu-i cu bunătate,
Te-ntreabă de sănătate;
Iar nevasta, de iubește,
Se preface că bolește,
Geme, zace, se bocește
Și bărbatu-și amăgește.
El aleargă ș-o întreabă:
„Nu știi, soro, vreo babă
Ca s-aleagă vreo iarbă,
S-o pun la foc ca să fiarbă?"
Ea-i răspunde: „Mergi la moară,
La făina de secară".
El se duce, ea se scoală,
Se gătește,-mbracă țoală,
Apoi masa că așează,
Cu neicuța ospătează
Și din gură tot urează:
„Deie Dumnezeu o ploaie,
Grăunțele să se moaie
Să nu poată-a măcina,
Nici acasă-a se-nturna!"

Aolică, dodo, fa

„Aolică, dodo, fa!
Au tu mi-ai făcut ceva?
De nu te mai pot uita?"
„Ba, nu ți-am făcut nimic.
Dar mi-e vorba cu lipic
De supun pe-orice voinic."
„Hai, mândro, pe deal în sus,
C-a făcut fuseiul fus
Și nici haragi nu i-am pus".
Hai, mândro, să ne suim,
Să mergem, să hărăgim,
Numai amândoi să fim.
Eu să hărăgesc din deal,
Către vale-n jos, spre mal
Și tu, mândro, către deal.
Față-n față să privim,
Ochi cu ochi să ne-ntâlnim,
Unul spre-altul să venim!

Zis-a badea

Zis-a badea c-a veni
Luna când a răsări.
Ies afară, luna-i sus,
Bade-a venit și s-a dus!
Ies afară, luna-i jos,
Badea nici că s-a întors!
Unde ești, bădiță frate,
De mă lași pe așteptate?
„Taci, lelițo, c-am venit
De cum luna s-a ivit.
Și te-aștept pe după casă
Sub răchita cea pletoasă".
„De-ai venit, bine-ai venit,
Trandafirul meu iubit!
Că cu tine mă mai ieu
De-mi alin necazul greu!"

Arză-l focul de bărbat

Arză-l focul de bărbat!
A venit aseară beat
Și de mine s-a legat.
Eu i-am zis: „Vedea-te-aș mut!
Că nu ești om priceput.
Cum te-arăți, cum lenevești,
De nimică nu-ngrijești.
N-ai închis ocoalele,
Nici ai închis vitele
Ș-un buhai s-a dezlegat,
Toate vitele mi-a spart,
Ș-au venit lupii în sat
Și pe toate le-a mâncat!"

Leleț̦ico, draga mea

Lelitico, draga mea,
Guriț̦ă de floricea!
Când a veni sâmbăta,
Leagă de codiț̦a ta
Un fir galben de mătasă
Și mi-l scoate pe fereastră.
Când voi veni să te-aș̦tept,
De mătasă-oi trage-ncet,
Tu pe-afară că-i ieș̦i
Ș̦-amândoi ne-om drăgosti.

Însura-m-aș

Însura-m-aș, însura,
Nu știu soacra ce mi-a da?
Coșarca cu fusele,
Costrețul cu mâțele?
Însura-m-aș, însura,
Nu știu ce fată-aș lua
Să fie de om bogat,
Rău mi-e teamă de-un păcat!
Ea mi-a cere lumea toată
Făr-a se gândi la plată,
Și mi-a cere piei de zmeu
Să-ncalțe piciorul său,
Că de capră
Lesne crapă.
Și de oaie
Se despoaie
Și de țap
Îți sare-n cap!
Aș lua-o de Bărgău,
Mă tem c-a fi lucru rău.
Oi lua o sărmăncuță
Care poartă opincuță
Și cămașă cu altiță,
Și pe șolduri o catrință.

Pe sub poale de pădure

Pe sub poale de pădure
Merg copilele la mure,
Nevestele la alune
Și râd ca niște nebune.
Eu m-am dus să tai nuiele
Și prin huci am dat de ele.
Venit-a ploaie cu vânt
De le-a țipat la pământ.
Eu am fost băiat milos,
M-am lăsat cu ele jos
Și le-am mâncat murele
Și le-am mușcat gurile.

Fa leliță rotiliță

„Fa leliță rotiliță,
Dă-mi gura peste portiță".
„Ba, eu gura nu ți-oi da,
Că așa tu mă-i mușca.
Drag îmi e bădica nalt
Că sărută dezmierdat.
El se pleacă de ești mică
Și în brațe-i te ridică,
Dar bădica mititel
Mi-e urât și fug de el,
Că cu nasu-n brâu te-mpunge
Și cu gura nu te-ajunge!"

Pentru mândra care-mi place

Pentru mândra care-mi place
Nici părinții n-au ce-mi face,
Nici judele satului,
Nici chiar domnii sfatului.
Domnii șed și sfătuiesc,
Eu cu mândra mă iubesc
Și cu dragoste-i șoptesc:
„De ți-ai face pat afară,
Eu m-aș face vânt de vară
Ș-aș veni la tine-ndată
Să te văd: cum ești culcată?
Cu fața către perete,
Cu gura arzând de sete?
Fața vântura-ți-o-aș,
Gura săruta-ți-o-aș!"

Trecui valea

Trecui valea ș-o puntiță
La fata de dăscăliță:
„Dragă mândră, mândruliță!
Nu știi țese, nu știi coase,
Dar te știi că ești frumoasă.
Podu-ți țese pânza groasă,
Fuiorul joacă prin casă.
Dar fuiorul cum s-a tors?
Coborând pe scară jos,
Cu trei ouă de găină
Și cu sacul de făină.
Oricum fie, așa fie,
Ești frumoasă și-mi placi mie!"

Bade Trandafir

„Bade Trandafir frumos!
Vrut-ai să te-arăți duios,
Dar te-ai arătat ghimpos
Și din minte nu m-ai scos".
„Vai! leliță din cel sat!
Ce-ai cerut și nu ți-am dat?
Cerut-ai faguri de miere,
Eu ți-am dat buzele mele;
Cerut-ai o viorea,
Ți-am adus inima mea".
„Dacă vrei dragoste-aprinsă,
Adă-mi gura neatinsă.
Și o inimă fecioară
Ca apa de la izvoară".

Măi bădiță, păr sucit

Măi bădiță, păr sucit!
Șezi la noi dac-ai venit.
Decât să văd că te duci
Mai bine te-aș vedea-n furci,
În furci nalte de nuiele
Deasupra căsuței mele.
Vântul să te răcorească,
Ochii mei să te privească.

Poruncitu-mi-a mândra

Poruncitu-mi-a mândra
Să mă duc pân' la dânsa.
Duce-m-oi ca un nebun
Pe-o frunziță de alun.
Trec în vale, mor de sete,
Mă-ntâlnesc cu două fete,
Amândouă-n berte nouă,
Săruta-le-aș pe-amândouă,
Iar pe una totdeauna
Că-i frumoasă ca și luna.
Copiliță de boier!
Cată colo-n fund, pe cer,
Vezi cel nour, vezi cel deal?
Vin' cu badea la Ardeal.
Fata-mi zice: „Ești nebun,
Mergi pe-o frunză de alun,
Că te-așteaptă oarecine
Și râde-n brațe străine."

Trandafir cu două flori

Trandafir cu două flori,
Mama-i cu două nurori,
Una-i ruja macului,
Una-i ruja dracului,
Una-i pune lăutoare
Ca să-i fie-opăritoare.
Alta merge la fântână
Cu cămașa soacrei-n mână
Ș-o întinde-n apă-o dată:
„Na-ți-o, mamă, că-i spălată".
Ș-o agață pe-o nuia,
Câinii hârâie la ea!

Pasăre galbenă

Pasăre galbenă-n cioc,
Rău mi-ai cântat de noroc,
De ți-ar pica ciocul tău
Precum mi-ai cântat de rău!
Tra, la, la, la, la, la, la,
Nu vedeai inima mea
Cât de fierbinte iubea,
Dar acuma-i sloi de gheață,
Rece și fără de viață,
Tra, la, la, la, la, la, la,
Glasul tău cu amărâre
Mi-a cântat de despărțire.
Să mă duc în cale grea,
Departe de puica mea!
Tra, la, la, la, la, la, la,
Căci nu sunt un vânător
Să pândesc când ai să zbori,
Și să-ți dau eu ție plată
Cu un fulger de săgeată!
Tra, la, la, la, la, la, la!

Răvaș, puică..

„Răvaș, puică, răvaș, dragă,
Nu-ți pară lucru de șagă.
Răvaș de la împăratul
Că-ți vine-acasă bărbatul"
„Arză-l focul de răvaș,
Și-n cenușă vedea-l-aș!"
„Gată-te, nevastă, bine
Că bărbatul iată-l vine".
„Las' să vie, dracul știe!
Calea mărăcini să-i fie.
Eu cămașa i-am spălat,
Cu urzici i-o am frecat
Și pe spini i-o am uscat
Ș-încă i-am gătit de cină
Două labe de găină
Cu smântâna din fântână".
„Gată-te, nevastă, bine,
Iată că drăguțul vine".
„Las' să vie, Domnul știe!
Calea trandafiri să-i fie.
Eu cămașa i-am spălat,
Cu sulcină-o am frecat,
Și pe flori i-o am uscat
Ș-încă i-am gătit de cină
Un pui tânăr de găină,
Ș-o ulcică de vin plină.
Că-i sunt dragă, ș-orice-oi face,
El îmi zice că îi place!"

Table of Contents

Hore
Ileana
Tița
Moș bătrân
Frunză verde de alună
Frunză verde de piperi
Frunză verde de căpșune
Ungureanul
Puișorul
Rândunica
Ilenuța de la Piatră
Hora țigănească
Barbu
Baba și fata
Lelițele
Baba și moșneagul
Fugi încolo
Floarea din pârleaz
Busuiocul
Ian sui, leleo...
Femeia temută
Sultana
Lelița de la munteni
Șapte fete
Stăncuța
Mărioara
Domnica
Nevasta care iubește
Omule, boule
Aolea! Ce fuse asta?
Nevasta harnică
Nevasta bătută
Răzbunarea nevestei
Decât ruda și vecinul
Dorule, odorule
Este bine, nu e bine
Aolică, dodo, fa

Zis-a badea
Arză-l focul de bărbat
Lelețico, draga mea
Însura-m-aș
Pe sub poale de pădure
Fa leliță rotiliță
Pentru mândra care-mi place
Trecui valea
Bade Trandafir
Măi bădiță, păr sucit
Poruncitu-mi-a mândra
Trandafir cu două flori
Pasăre galbenă
Răvaș, puică..

Table of Contents

Hore	1
Ileana	2
Tița	3
Moș bătrân	4
Frunză verde de alună	5
Frunză verde de piperi	6
Frunză verde de căpșune	7
Ungureanul	8
Puișorul	9
Rândunica	10
Ilenuța de la Piatră	11
Hora țigănească	12
Barbu	13
Baba și fata	14
Lelițele	15
Baba și moșneagul	16
Fugi încolo	17
Floarea din pârleaz	18
Busuiocul	19
Ian sui, leleo...	20
Femeia temută	21
Sultana	22
Lelița de la munteni	23
Șapte fete	24
Stăncuța	25
Mărioara	26
Domnica	27

Nevasta care iubește 28
Omule, boule 29
Aolea! Ce fuse asta? 30
Nevasta harnică 31
Nevasta bătută 32
Răzbunarea nevestei 33
Decât ruda și vecinul 34
Dorule, odorule 35
Este bine, nu e bine 36
Aolică, dodo, fa 37
Zis-a badea 38
Arză-l focul de bărbat 39
Lelețico, draga mea 40
Însura-m-aș 41
Pe sub poale de pădure 42
Fa leliță rotiliță 43
Pentru mândra care-mi place 44
Trecui valea 45
Bade Trandafir 46
Măi bădiță, păr sucit 47
Poruncitu-mi-a mândra 48
Trandafir cu două flori 49
Pasăre galbenă 50
Răvaș, puică.. 51